



●●● Vervolg van blz. E13

mag worden gevaren, haalt dat de kosten nog meer naar beneden. En er is de hoop op beterschap in 2010. De voortekenen zijn alvast gunstig.

Zo zijn eind vorig jaar negen vissersvaartuigen uit de vaart genomen, terwijl er tegelijk uitzicht is op hogere vangstquota voor vooral kabeljauw en schol, stelt reder Urbain Wintein. Minder schepen die dus meer mogen bovenhalen. Wintein verwacht ook dat dit jaar heel wat geïnvesteerd zal worden in de vernieuwing van de vissersvloot. De Vlaamse regering heeft de investeringssubsidie tijdelijk opgetrokken voor onder meer energiebesparende ingrepen.

De visserijreders zitten wel in een totaal schizofrene situatie, geeft de directeur van de Rederscentrale, Emiel Brouckaert, toe. De Rederscentrale groepeerd de eigenaars van de Belgische vissersschepen. Negen schepen schrappen lijkt weinig, maar het gaat wel om 10 procent van onze vissersvloot, verklaart Brouckaert. Het is overigens niet de eerste zware inkrimping van de vloot. In 1950 werden nog 457 schepen geteld. Eind 2009 stond de teller nog op 90. En hoe kleiner de vloot, hoe moeilijker het wordt om de visserijsector in Vlaanderen een toekomst te geven. Daarvan vormen de visveilingen het levende bewijs.

De werkgelegenheid in de visserij is overigens al vrij klein geworden. De vissers zijn nog met vierhonderd, de vislossers met 110 en de veilingen en visverwerkende industrie bieden nog werk aan circa 3.500 mensen.

Daarmee zijn we al het kleine broertje van de Europese visserijfamilie, voegt Emiel Brouckaert er nog aan toe.

De grote vraag volgens Brou-

ckaert is of de vissersvloot nog verder ingekrompen zal of moet worden. 'Als we van Europa afhangen, dan lijkt dat onvermijdelijk. Daar wordt almaar beklemtoond dat de totale Europese vissersvloot ondanks de voortdurende inkrimping nog altijd dertig procent te groot is.' De roep tot verdere inkrimping heeft alles te maken met de bescherming van de visbestanden in de wateren van de lidstaten van de EU. Zo'n vaart zal het niet lopen, verwacht de voorzitter van de Zeebrugse visveiling. Het is voer voor een eindeloze discussie. Reder Urbain Wintein is er alvast van overtuigd dat de aanhoudende beperking van de visquota aan het resulteren is in een zeer snelle aangroei van de visbestanden in korte tijd. 'Wij zien gewoonweg met onze eigen ogen dat in de Noordzee veel meer schol, kabeljauw en tong zit', verklaart hij.

'Wij zien met onze eigen ogen dat in de Noordzee veel meer schol, kabeljauw en tong zit'

De Vlaamse vissers worden bovendien door natuurbeschermers en wetenschappers met de vinger gewezen voor hun manier van vissen. Sleepnetten die over de bodem worden voortgetrokken, waren jarenlang de standaarduitrusting op de meeste vissersboten. Dat levert veel tong en schol op omdat die zich vooral dicht bij de zeebodem ophouden, maar tegelijk veroorzaakt het heel wat schade aan de zeebodem. De kritiek is nog lang niet verstomd. Maar reder Ur-

bain Wintein vindt dat de vissers niet hardhorig zijn. 'Er wordt al zowat twee jaar geïnvesteerd in vistuig dat de zeebodem veel minder beschadigt', verzekert hij. Wie dat doet, kan overigens rekenen op investeringssubsidies. De subsidies zijn de voorbije jaren gegaan naar zeer uiteenlopende projecten. Van aanpassing aan het vistuig van de bestaande vissersschepen tot investeringen in kleinere schepen die niet langer met sleepnetten vissen tot mosselkweek. En dat allemaal onder het motto dat de visserij duurzamer moest worden gemaakt.

Emiel Brouckaert en Noël Devisch hebben alvast grote bedenkingen bij de subsidieaanpak van de voorbije jaren. 'De mosselkweek is niet bepaald een voorbeeld van een geslaagde diversificatie van de Vlaamse visserij', stelt Devisch. Onze visserij heeft alleen toekomst als ze haar sterke positie op het vlak van schol en tongvangst handhaaft, vinden ze allebei. Als de vissers nalaten om te investeren in duurzaam vistuig, dan hypothekeren ze wel meteen hun enige echte overlevingskans, geven ze toe.

Devisch maakt zich ook grote zorgen over het feit dat goedkope exotische vissoorten zoals de pangasius bezig zijn om de verse vis die de Vlaamse vissers bovenhalen, van de menukaart van de Belg te verdringen. Uit de top tien van het visverbruik die in 2007 in opdracht van het Vlaams Centrum voor Agro- en Visserijmarketing werd opgemaakt, bleek dat al meer Belgische gezinnen kiezen voor de goedkope pangasius (10,7 procent) dan voor de dure tong (9 procent). De vrees is bovendien dat de opmars van de pangasius ook ten koste gaat van de kabeljauw, dat met een op de drie gezinnen die deze vissoort koopt nog steeds de populairste vissoort is.

Wintein is er alleszins niet gerust op. Het is volgens hem de hoogste tijd onze verse zeevis opnieuw op de Belgische borden te krijgen.

BETER BELEGGEN

NIC VAN BROEKHOVEN



ZEEPBEL IN CHINA?

Recentelijk verschenen heel wat kritische artikels over de Chinese economie, met daarin verschillende argumenten dat het land in een ongeziene zeepbel is terechtgekomen. Sceptici beweren dat China zowat al zijn cijfers manipuleert en de vooruitgang in het land één grote oase is. De eerste zeepbel is de Chinese vastgoedmarkt, die volgens Jim Chanos, een Amerikaanse fondsbeheerder, groter is dan de zeepbel in Dubai. De focus van de media ligt op de grote steden zoals Sjanghai en Peking, waar er zeker speculatie is in luxewoningen- en appartementen. Indien we echter de cijfers van de afgelopen twaalf maanden bekijken, stegen de vastgoedprijzen in Sjanghai met 8%, in Peking met 3% en in Shenzhen met 24%. In 2008 daalden de huizenprijzen in Shenzhen nog met 19%. In heel China is de gemiddelde huisprijs in 2009 met 7,8% gestegen.



Analisten ter plaatste melden echter dat de verkooppunten van vastgoedmakelaars vol staan met families die op zoek zijn naar een huis of appartement. Als je puur speculant bent op de vastgoedmarkt, moet je niet je hele familie meenemen naar het verkoopkantoor. Vanaf 1 januari moet je in China ook een belasting van 5% betalen op de waarde als je een appartement verkoopt binnen een periode van 5 jaar. Voor je eerste woning moet je minstens 20% eigen middelen neertellen en voor een tweede woning moet je minstens 40% van het bedrag zelf financieren. De situatie lijkt dus niet zo extreem als in Amerika, waar men in 2006 100 tot 120 procent van het verkoopbedrag kon lenen.

Uiteraard zullen er uitzonderingen zijn waar men graag op focust, zoals de stad Ordos, gelegen in Mongolië. Er is op YouTube een filmpje te zien hoe deze stad volledig leeg staat. Is daarmee dan bewezen dat China een zeepbel is? Ordos is een stad van 1,3 miljoen mensen en in het geheel van China niet echt cruciaal voor de verdere economische groei. Nog een verschil met Amerika is dat de gemiddelde Chinees 35% van zijn inkomsten spaart en geen tien kredietkaarten vol met schulden heeft. Er zullen zeker wel mensen te vinden zijn die boven hun stand leven, maar over het algemeen lijkt de groei in China veeleer het gevolg van een stijgende middenklasse dan van een gigantische zeepbel.

Behalve een huis willen de Chinezen vooral een auto om zich te verplaatsen en eind 2009 reden er 55 miljoen auto's op de Chinese wegen. Op een totale bevolking van 1,3 miljard is dat ook geen zeepbel. In 2009 werden er op jaarbasis 15 miljoen auto's verkocht. De groei van de verkoopcijfers zal vrijwel zeker dalen, maar nog steeds sterk blijven. Het jaarlijkse benzineverbruik in China is gestegen van 2 miljard renminbi in 2005 tot 9 miljard renminbi in 2009. De auto's die verkocht werden, staan dus niet stil in de garage van hun eigenaars, maar worden wel degelijk gebruikt.

China is zeker niet perfect en zal zoals elke economie geen feilloos trackrecord afleggen qua investeringsbeslissingen. Bij ons is dat echter niet anders. Voor zover ik weet, liggen er onder Antwerpen ook nog steeds kilometers ongebruikte metrotunnels. China dus als één grote zeepbel afschilderen, lijkt me intellectueel niet juist en zou wel eens een grote onderschatting kunnen zijn van de Chinese beleidsmakers. Mijn ervaring is dat de Chinese beleidsmensen met wie men spreekt, zeer goed weten wat de problemen zijn van China. Maar omdat ze niet verkozen moeten worden, kunnen ze op langere termijn denken en nemen ze beslissingen die passen in een 5- of 10-jarige visie. China zal zeker nog recessies en groeivertragingen meemaken, maar de stelling dat het een kaartenhuis is dat klaarstaat om in elkaar te storten, lijkt onjuist.

Nic Van Broekhoven is portfoliomanager bij Value Square Asset Management.

ONLINE
www.standaard.biz/beterbeleggen
www.value-square.be

MAANDAG ● **Personal Finance** - Prof. Emiel Van Broekhoven, Jo Stremersch en Jos Ruysseveldt over persoonlijke financiën.

DINSDAG ● **De Kijk van Van Dyck** - Fons Van Dyck over opvallende trends en fenomenen.

WOENSDAG ● **E-column** - Dominique Deckmyn over internet en telecommunicatie.

DONDERDAG ● **Fiscale Kroniek** - Fiscale topjuristen analyseren de jongste ontwikkelingen in hun vakgebied.

VRIJDAG ● **De Paradox van Parys** - Lorin Parys over creatief ondernemen.

ZATERDAG ● **Beter Beleggen** - De Vlaamse Federatie van Beleggers geeft tips voor uw portefeuille.

ZATERDAG ● (afwisselend) **De Pijn van het Magazijn** - Peter Cuypers over de wereld van de consument. **Homo Economicus** - Peter Vanden Houte over de economische actualiteit.